

322751 - Vücutuna İnsülün Pompası Yapıştıran Biri, Nasıl Gusül Alır? Zira Fiyatı Pahalı olan Bu Pompa Çıkarıldığı Takdirde Yenisini Takmak Gerekir

Soru

Şeker hastasıyım. Sürekli olarak insülün pompası ve şeker ölçüm cihazı takıyorum. İkisi de vücuduma yapışkan bir bant vasıtasıyla bağlı. Üç ila yedi günde bir değiştiriliyor. Bu bandın çıkarılması zor değil ancak çıkarıldıktan sonra yenisıyla değiştirmek gerekiyor. Bu da, oldukça masraflı. Bu bant herhangi bir yara için kullanılmıyor. Sadece işlemi kolaylaştırmak ve suyun izolasyonu için kullanılıyor. Bu durumda bantlar takılıyken gusül almak caiz midir? Çünkü bu bandın takılı olduğu kısma su ulaşmıyor. Buna ilaveten bir kişi mastürbasyon ya da cinsel ilişki gibi gusül gerektirecek bir şeyi bu üzerinde takılıyken kasten yaparsa, her üç ya da yedi gün, bantı değiştirmek için değiştirilme vakti gelinceye kadar, beklemesi mi gerekiyor?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Birincisi:

Gusülde vacip olan tüm bedene (her tarafına) suyu ulaştırmaktır. Şayet üzerinde çıkarılmasında zarar/beis olmayan bir bant varsa o zaman bunu çıkarmak vacip olur.

İbn Kudame *el-Muğnî* (1/173)'de şöyle der: "Kâdî, yaralar üzerindeki yapışkanlar (bantlar) hakkında şunu söyledi: "Çıkarılması zarar vermeyecekse çıkarılır; doğru bir şekilde yıkanır, ya yaraya teyemmüm yapılır ya da yaranın bulunduğu yer üzerine mesh edilir. Çıkarılması zarar verecekse o zaman da hükmü sargı hükmünde olur; üzerine mesh edilir."

Bu, yara üzerindeki bantlarla ilgili hüküm böyle olunca yara olmayan bantlarda hayli hayli böyle olması söz konusu olur.

Fakat bandın çıkarılması pahalı olması nedeniyle maddi açıdan bariz bir zarar oluşturuyorsa; bandın kalmasına ve üzerine teyemmüm yapılmasına zararı yok etmek için cevaz verilmiştir.

el-Ahsaru'l-Muhtasarât'ta (müellifi İbn Belban) şöyle der: “Ya da (suyun) kullanılmasından korkulduğunda veya onu istediğinde beden için, mal için ya da bunlarda başka bir zarar oluşacaksa...”

Bu kitabın şerhi olan *el-Müsemma bi Keşfi'l-Muhedderât*'ta (1/81'de) (Ba'lı) şöyle demiştir: “Suyun kullanılmasından korkulduğunda veya onu istediğinde beden için, mal için ya da bunlardan başka bir zarar oluşacaksa; mesela yara, şiddetli soğuk, beraberindekini kaybetme, kendisinin ya da başkasının susuz kalması gibi. Bu durum (kendisinden) başka insanlar nedeniyle de olabilir faydalanılan hayvandan kaynaklı da olabilir. Ya da hamur yapmak için, yemek pişirmek için ya da bir şeyin fiyatının normalinin çok üstünde çok fazlasını vererek alabilecek bir yerde bulunmasından dolayı da olabilir.”

Suyun fiyatının aynı suyun (başka bir yerdeki) fiyatına göre çok fazla pahalı olması özür sayılmış ve teyemmüme izin verilmiştir.

(Bu durumda) Bu cihazı taşımaya ihtiyacın varsa ve bandın fiyatı da çok pahalıysa, bunu da güsüllü bir şekilde taktıysan; bu bandın olduğu ve suyun ulaşmadığı bu bölgeye teyemmüm yaparsın, bedeninin geri kalan kısmını yıkarsın. İhtiyaç olan yere koyulan sargıda caiz olduğu gibi bunda da (hüküm) böyle olur. Çünkü bu, yaranın dışında başka bir yere yapıştırılmıştır, bunun izalesi zarar vermez, üzerine mesh de yapılmaz. Ancak bunun üzerine teyemmüm yapılır.

İkincisi:

Gusül ya da teyemmüm ihtiyacına yol açıyor olmasıyla beraber ilişkiye girmekte bir beis yoktur. Fukahadan birçoğu suyun bulunmadığı durumlarda, ilişkiye girmeyi mekruh saymaksızın, caiz kabul etmişlerdir. “Teyemmüm yapar” demişlerdir.

Nevevî rahimehullah *el-Mecmû* (2/209)'da şöyle der: “Şafii *el Um eserinde* şöyle der: “Yolcunun eşiyle ilişkiye girmesi suyun bulunmaması durumunda bile caizdir. Fercini yıkar ve teyemmüm alır.

Mezheb alimlerimiz ilişkiye girmenin mekruh olmaksızın caiz olacağı konusunda ittifak etmiştir....”
Bu, mezhebimizin açıklamasıdır.

İbn Münzir cimanın caizliği hususunu İbn Abbas’tan, Cabir bin Zeyd’den, Hasan el-Basrî’den Katâde’den, Sevrî’den, Evzâî’den ve rey ashabından, Ahmed’den ve İshak’tan aktarmış ve bu görüşü kendisi de tercih etmiştir.

Ali bin Ebî Talib’inn, İbn Mesud’un, İbn Ömer’in ve Zührî’nin, bunların “O kişi böyle yapamaz” dedikleri aktarılmıştır. Malik’ten şöyle dediği aktarılmıştır: “Yanında su bulunmamasına rağmen kişinin eşiyile ilişkiye girmesini hoş görmüyorum.” Atâ’dan da şöyle dediği rivayet edilmiştir: “Kendisiyle su arasında eğer ki üç gecelik (mesafe) varsa eşiyile ilişkiye girmez. Eğer üç gecelikten daha fazla (mesafe) olursa o zaman caiz olur.” Ahmed’den bu hususun mekruh olduğuna dair iki rivayet gelmiştir.

Hepsine karşı delilimiz İbn Münzir’in getirdiği ilişkiye girmenin mübahlığına dair delildir. Buna göre bir delil olmadan bunu haram da sayamayız mekruh da sayamayız. Bu, delalet bakımından itimat edilen görüştür.

Amr bin Şuayb’in babasından ve dedesinden rivayet ettiği hadise gelince: “Adamın biri şöyle dedi: “Ey Allah’n Resulü! Bir kişi su bulamayacak kadar uzaklara gidiyor, bu kişi eşiyile cima yapabilir mi?” Resûlullah; "**Evet**" dedi.” Ahmed, *Müsned*’inde rivayet etmiştir. Bununla delil getirilmez; çünkü zayıftır. Bu, Haccac bin Erate’den gelen bir rivayettir ki o da zayıftır. Allah en iyisini bilir.”

Eğer ki şeriat bunu sana vacip olan gusûlde meşru saydıysa bunun dışındaki gusüller için hayli hayli meşru olur. Buna göre sünnet olan gusüllerde veya temizlenme amaçlı yıkanmalarda böyle yapmada bir beis yoktur. Bundan dolayı da bir şeyden uzak durman gerekmez. Çünkü bunlar (ilişki vb) mübah olan durumlardır. Delil bulunmadığı sürece yasaklanamaz.

Mastürbasyon ise tüm zamanlarda uzak durulması gereken, haram olan bir husustur. Bu konuda haramlığı daha şedid olur. (329) nolu sorunun cevabına bakınız

Allah en iyisini bilir.